

Bud' se hospodaří na objektu v rámci celkového hospodaření na zabraném majetku, nebo může vlastník zabraného statku objekt ten vyjmouti z celkového hospodaření na zabraných nemovitostech a učiniti jej předmětem zvláštního hospodaření, odděleného od hospodaření na zabraném celku.

V případě prvému nebude lze mluvit o hospodářské samostatnosti objektu, neboť hospodaření na něm bude pouhou součástí hospodaření na zabraném celku, kdežto v případě druhém bude objekt ten předmětem samostatného hospodaření a bude tedy předpoklad hospodářské samostatnosti splněn.

Zda se na určitém objektu hospodaří v rámci celkového hospodaření na zabraném statku, či zda objekt ten jest sám pro sebe předmětem hospodaření vlastníkového, nutno posouditi z okolností jednotlivého případu.

Pronajme-li ku př. vlastník objekt odděleně od ostatního svého majetku, aby pachtýř na vlastní vrub na něm hospodařil, nebo podrží-li jej sice ve vlastní režii, ale provozuje-li jej pod zvláštní firmou, nebo opatří-li jej zvláštní správou a účtováním, pak možno ze skutečností takových souditi, že hospodaření na objektu tom neděje se v rámci celkového hospodaření na zabraném statku, nýbrž samostatně, a že tedy jde o objekt hospodářsky samostatný.

Splnění předpokladu toho není vyloučeno ani tehdy, když vlastník objekt pronajme, ale hospodaření pachtýřovo na něm v určitých směrech omezí.

Rozhodnutí úřadu, jež opírá se o názor opačný a vylučuje hospodářskou samostatnost objektu, jestliže pachtýř jeho podrobil se jistým omezením v příčině hospodaření na tomto objektu, odporuje tudíž zák. Vzhledem k tomu bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3240.

Mimovádná opatření: Je nezákonné, odepře-li úřad úřední úschovu a označení předválečných rent rakouských v tuzemsku se nalézajících podle zák. č. 124/1921 a nař. č. 151/1921 z toho důvodu, že jejich vlastníci — tuzemský státní občan — bydlí v cizině.

(Nález ze dne 14. února 1924 č. 22.675/23.)

Věc: Matylda F. v Berlíně (adv. Dr. Rich. Singer z Prahy) proti ministerstvu financí o úschovu rakouských rent.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Anglo-československá banka v Praze předložila dne 15. prosince 1922 min. financí seznamy rent převezených z Vídně z vlastního kumulativního depôtu na základě depositní úmluvy, a žádala o jejich úřední úschovu a označení. Mezi rentami těmi bylo za 64.900 K rak. kor. renty I. em., 14.000 zl. 4.2% papírové rak. renty a 15.000 K rak. kor. renty, náležejících st-lce. Zároveň předložila banka domovský list dle Prahy 14. listopadu 1922, dle něhož st-lka má domovské právo v Praze.

Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že nelze povolití úřední úschovu st-lčíných rent, poněvadž st-lka bydlí v cizině.

Stížnost do tohoto výroku podanou shledal nss důvodnou.

Šem 1 zák. z 18. března 1921 č. 124 Sb. byla vláda zmocněna, aby k přípravě provedení čl. 203 mírové smlouvy saíntgermainské zjistila titry předválečného dluhu bývalého státu rakouského, které jsou na území republiky čsl., anebo které jsou dosud uloženy v cizině, mimo toto území, jsou však majetkem příslušníků čsl.

Šem 2 téhož zák. byla vláda zmocněna, aby za tímto účelem nařídila složení titrů do úřední úschovy.

Podle nař. vlády ze 7. dubna 1921 č. 151 Sb. a to § 1 lit. b) měly býti do 15. května 1921 zjištěny a seznamenány titry předválečného, nezajištěného státního dluhu rakousko-uherského, které jsou majetkem příslušníků čsl. a jsou mimo území čsl. republiky.

Tyto dosud mimo území to uložené, podle § 1 lit. b) seznamenané dluhopisy měly býti podle § 2 téhož nař. složeny do úřední úschovy do 8 dnů po převozu jich do čsl. republiky.

Ani zákon, ani nařízení nestanoví, že by příslušník republiky čsl., jehož majetkem jsou zmíněné dluhopisy, musil mítí bydliště na území republiky té. Opačný názor žal. úřadu nemá tedy opory v zákoně.

Jelikož žal. úřad státního občanství st-lčina nepopřel a ani netvrdí, že by zde nebylo ostatních podmínek zmíněnými předpisy předpokládaných, nýbrž opřel svůj zamítavý výrok pouze o uvedený svrchu důvod, který však zák. neodpovídá, bylo výrok ten zrušiti podle § 7 zák. o ss jako nezákonný.

Č. 3241.

Z n á m k y: O přípustnosti známky »Chartreuse« pro likéry.

(Nález ze dne 14. února 1924 č. 2359.)

V ě c: Firma Georges René M. v Barceloně (adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) proti ministerstvu obchodu v Praze (min. taj. Jan Frič) stran ochranné známky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 11. února 1921 min. obchodu vyslovilo dle § 21 lit. d) zák. o ochraně známek ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z., po marném uplynutí lhůty dané firmě Georges René M. v Barceloně výměrem z 27. listopadu 1920 k vyjádření o pochybnostech ministerstvem jí oznámených, že slovní známka »Chartreuse« jmenovanou chránitelkou u obch. a živn. komory v Praze dne 7. listopadu 1919 pro elixíry, likéry a hygienicko-lučebné výrobky pod č. reg. 11798 zapsaná neměla pro bylinný likér »Chartreuse« z důvodu § 1 cit. zák. o ochraně známek býti zapsána. Zároveň min. nařídilo, aby zmíněné zboží bylo z označení zboží u známky č. 11798 v rubrice 5. znám. rejstříku vyloučeno tím způsobem, že k zboží tam zapsanému připojen bude dodatek »s vyloučením bylinného likéru »Chartreuse«. — — — —